

ГОРА И ПТИЧКИ

Где се дѣна, горо,
твоята премѣна,
та си толкозъ, горо,
тѣжна, нажалена?

— Ахъ, не кахъри се,
сестро моя малка,
ти сега не гледай,
че съмъ толкозъ жалка.

Иде пролѣтъ чудна,
весела, засмѣна,
скоро пакъ ще имамъ
моята премѣна.

Ще запѣятъ птички,
ще заблѣе стадо,
ще се разиграе
пакъ сърдцето младо.

Ще засвирятъ сладко
съ медни си цафари
подъ дебели сѣнки
ваклитъ овчари.

Ще ги чуютъ въ село
моми и ергени,
на хоро ще идатъ
всички премѣнени.

Пролѣтъ, че дошла е,
всѣки ще познае,
и отъ мойта младостъ
свѣтъ ще му се мае.

Ас. Калояновъ



БАБА МАРТА

Баба Марта пѣтя хвана
покрай близката рѣкичка
и замина къмъ Балкана
безъ другаръ — сама самичка.

Но защо не се обърна
да погледне тя полята?
Може би да е кахърна
за чаршафитъ, платната...

Че ги Слънчо вредъ запали,
и сега тя нищо нѣма...
Дълго време ще ги жали
и ще бжде въ скръбъ голѣма.

Н. Илиевъ